

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravljenstvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, "Gledališka stolba".

Upravništvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kandidati za volitev v trgovsko in obrtno zbornico kranjsko SO:

Za trgovski razred:

Gospod Alfred Ledenik, trgovec in mestni odbornik.

Josip Lozar, trgovec.

Gospod Jan. N. Horak, rokovičar, hišni posestnik in mestni odbornik.

V Ljubljani 16. februarja 1884.

Gospod Jan. Knez, mlajši, trgovec in posestnik.

Fran Kolman, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Vaso Petričič, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

Za obrtni razred:

Gospod Miha Paklč, trgovec, hišni posestnik in mestni odbornik.

V Ljubljani 16. februarja 1884.

Vabilo na naročbo.

Z novim letom je naš list začel izhajati v večji obliki. Uredništvo je skrbelo za raznovrstne gradivo v člankih in listkih, kakor za dopise iz vseh slovenskih krajev, da zadostuje željam čitateljev. Nadejamo se, da slovensko občinstvo priznava na predek, da pa ob jednem ne pozabi, s kolikimi težavami se ima boriti slovenski dnevnik, kateri mora plačevati v državno blagajnico za kolek in poštnino jako velike zneske na leto, in tudi telegramov ne dobiva brezplačno.

Upravni odbor "Narodne Tiskarne", dasi je "Slovenski Narod" večji v formatu in obilnejši v tvarini, listu ni povekšal naročnine, ker si je vedno svest glavne naloge "Narodne Tiskarne", ohraniti Slovencem **nezavisni vseslovenski dnevnik** in ker je preverjen, da je, kakor vsacemu narodu, tudi Slovencem treba glasila, v katerem odmeva javno mnenje, ne da bi se moralno zatajevali ali zakrivljeni, iz katerih koli razlogov.

Uredništvo bode tudi v prihodnje skrbelo, da ustreza vsem opravičenim zahtevam čitateljev. Upravni odbor pa se do vseh Slovencev, katerim je mar za **nezavisni** slovenski organ, obrača s prošnjo, da ga, kakor dosle, tudi zanaprej podpirajo z obilno naročino in da skrbě za razširjanje lista v vseh narodnih krogih. Ako se število naročnikov le še nekoliko pomnoži, bode mogoče dajati večkratnih prilog.

"SLOVENSKI NAROD"

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto 13 gld. — kr.
" pol leta 6 " 50 "

četr leta	3 gld. 30 kr.
jeden mesec	1 , 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četr leta	4 " — "
" jeden mesec	1 , 40 "

Novi naročniki dobē začetek romana "Knez Serebrjani", kolikor ga bode do konca februarja izšlo, brezplačno.

Upravni odbor "Narodne Tiskarne".

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. februarja.

V soboto je komisija **gospodske zbrane** za pretresovanje izjemnih naredeb imela sejo, katere so se udeležili tudi ministerski predsednik grof Taaffe, pravosodni minister baron Pražak, policijski predsednik Krtička, njega namestnik Weiss in ministerski sovetnik dr. vitez Krall. Posvetovanje je trajalo štiri ure, ministri in vladni zastopniki dali so potrebna pojasnila. Komisija je sklenila zbornici priporočati, da pritrdi izjemnim naredbam.

Dr. pl. Smeykal bil je konci prošlega tedna na Dunaji, dogovarjal se z nemško-češkimi državnimi poslanci o administrativnej delitvi **Ceške**, kako bi se ta stvar spravila pred državni zbor. Zdaj se je pa Schmeykal vrnil v Prago, da se tam dogovori z nemškimi zaupnimi možmi in jim sporoči uspeh svojega potovanja na Dunaj. V kratkem se pa Schmeykal zopet vrne na Dunaj, da bo nadaljeval dogovaranja v tej zadevi.

Opozicija v **ogerskej** zbornici poslancev je sklenila z onimi opozicijskimi magnati, kateri so napravili Tiszi poraz v gospodskej zbornici, zvezzo za bodoče volitve. Ta združena opozicija bode pri volitvah na vse kriplje delala proti vladu in jej tudi ne bo manjkalo denarja, ki je tako važen faktor pri vsakih volitvah na Ogerskem. — Jako je razdražilo ogerske konservativce, da je naslednikom grofa Cziraky-ja imenovan protestant baron Nikolaj Vay.

Vnanje države.

V Rusiji mislijo osnovati posebno trgovsko ministerstvo. Za bodočega trgovskega ministra imenuje se bivši finančni minister Abaza, pa tudi grof Ignatijev. Poslednji pa nema mnogo upanja, zlasti zdaj ne, ko se je Rusija nekoliko bolj naslonila na zapad, kajti znano je, da Ignatijev pri Nemcih ni persona grata. — "N. Fr. Pr." sodi, da Rusija se zato tako laska Nemčiji, ker vidi v knezu Bismarku dobrega zaščitnika avtokratičnega principa. Nemški kancelar je namreč po vsej Evropi pouzdignil in utrdil monarhično načelo in veljavno proti vsem liberalnim prizadevanjem. Bismarck dobro razume, kako krajšati pravice narodnemu mnenju, zato Rusija pri njem išče sveta, kako zatreći težnje naroda, ki hoče uplivati na državne zadeve. Ravno zdaj se v Rusiji govorji o nekem vrhovnem sovetu, bojarskej kamori itd. Ali ne spominja to nekako na pruski kulturni sovet. Sodi se, da je Bismarck nasvetoval ustavoviti razne take sovete, kateri bodo potem drug drugačevi. Se ve, da bi njih naloge bila samo odgovarjati, kadar bi bili vprašani in njih člani bi se imenovali. Koliko je v tem resnice, se še ne ve, prav verjetno ni, da bi za take stvari Rusija iskala sveta v Berolini, ki se tičejo samo notranjih zadev, a karakteristično je, da najhujši privrženec absolutizma, Katkov, se tako navdušuje za nemško-rusko zvezo.

Rusko pravosodno ministerstvo se bavi sedaj z uvedenje raznih prememb v osobiji in organizaciji sodišč. Nova reforma se bode raztezalo zlasti

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoij, poslovenil I. P.)

VI. Poglavlje.

V sprejem.

(Dalje.)

Morozov pokazal je na svoje dolge lase.

— Vidim, bojar, vidim, pa svojim očem ne morem verjeti! Prišel si pri carji v nemilost! Zakaj? odpusti mi to neskromno vprašanje.

Morozov je vzdihnil.

— Zato, ker se držim starega običaja, varujem bojarsko čast, ter se ne uklanjam novim ljudem!

Pri teh besedah se mu je zmračil obraz, in njegove oči zadobile so ljut izraz.

Dopovedal mu je, kako se je sprl z Godunovom, in britko se je pritoževal čez krivičnega carja.

— Mnogo, knez, kako mnogo se je predrugalo, od kar je ustanovljena opričina v Rusiji!

— Kaj pa je opričina, bojar? Srečal sem opričnike, a jaz tega ne razumem!

— Morali smo že s čim razjeziti Boga, Nikita Romanovič! — da je on omračil carju oči! Ko so obdolžili obrekovalci Silvestra in Aleševa izdaje, ter ju je pregnal car od sebe, bili so naši lepi dnevi pri kraji! Začel je nas sumničiti Ivan Vasiljevič, nas svoje verne sluge! Začel je nas dolžiti izdaje, kar še človeku na misel ne pride. In novi ljudje so se razveselili, da se jim je ponudila prilika črniti bojarje, ta jih črni iz sovraštva, oni, da bi prišel sam v milost, on pa vse posluša. Ako kdo koga sovraži, izmisli se, da je njegov sovražnik govoril proti carju, ter da ščuva hana ali kralja. Inti hudobneži se ne boje kazni božje, krivo prisegajo, in po pismih trosijo laži! Mnogo nedolžnih ljudij odpeljanih je v ječo, Nikita Romanovič, in trpinčenih na natezovalnicah. Kdor je hotel, nabujškal je vladarja na koga. Prej je bila navada, da je moral spričati s pričami ali z drugimi dokazili, kdor je koga ovadil; a zdaj te primejo in trpinčijo, če je kdo kaj zmisli o tebi, naj se njegove besede še tako malo ujemajo! Nastopili so strašni časi! Tako strašnega carja še nesmo imeli! Za trpinčenjem prišle so smrtne kazni. In koga so usmrtili! . . . Pa ti, knez, si gotovo že slišal?

— Nič nesem slišal, bojar. Vesti ne pridejo

hitro do Litve. Sicer se mi pa to ne zdi nč čudnega. Car ima pravico kaznovati svoje sovražnike.

— Kdo ima kaj proti temu, knez? Zato je on car, da kaznuje in pomilostuje. Samo to je hudo, da neso bili usmrteni sovražniki, ampak verni služe njegovi: okolnični Adašev (Aleksejev brat) in njegov mladoletni sin, trije Satini, Ivan Šiškin z ženo in otroki, pa še mnogo drugih nedolžnih.

Nevolja prikazala se je na obrazu Serebrjanemu.

— Bojar, tedaj ni kriv car, a obrekovalci!

— Oh, knez! Bridko je govoriti, strašno je misliti! Na samo prigovarjanje obrekovalcev, začel je car prolivati nedolžno kri. Tako je Basmanov, višji carski točaj, šel tožit kneza Obolenskega-Ovčina radi neke besede. Kaj je naredil car? Pri obedu mu je z lastno roko zasadil meč v srce!

— Bojar! — zakričal je Serebrjani, skočivši s svojega mesta, — ko bi mi bil to povedal kdo drugi, nazval bi ga obrekovalca! Pobil bi ga z lastno roko!

— Nikita Romanovič, jaz sem prestar, da bi koga obrekoval. Pa še vladarja svojega!

— Oprosti bojar. Kaj tem misliti o takoj premeni! Ali so prekazili carja?

na one kraje, v katerih se sodnije neso reformirale pod vlado pokojnega carja Aleksandra II. Ta reforma ima namen zdelačiti pravosodje v vsej Rusiji. Potrotne sodbe se pa ne bodo uvele v vseh gubernijah, ker krajne razmere povsod tega ne dopuščajo, zlasti v mnogih krajih ni dosti izobraženih mož, ki bi bili sposobni za porotnike. — Vojno ministerstvo se pa sedaj bavi s tem, kako bi se dalo zmanjšati pisarjenje pri armadi, kajti vojska potrebuje dobrih častnikov, ne pa pisarniških birokratov. — Vojaščina na pruskej meji je že neki dobila ukaz umakniti se bolj v središče Rusije. Najprej odide konjica, katera je tudi pravo breme prebivalstvu v tem kraju. Poljsko in Litavsko se bode zdjednilo v vojaškem oziru, in vrhovni vojaški poveljnik bode general Gurko, v političnem oziru bosti pa še razdeljeni, in civilni gouverneur litavski bode Kohanov, poljski pa Apuhtin. Ako je poslednje resnica, ruska vlada še níkakor ne misli na sporazumljenje s Poljaki. — Naslednik barona Mohrenhima, ruskega poslanika v Londonu, bode kamornik pl. Staal. Na mesto v Stockholm prestavljenega poslanika Šiškina pride prejšnji poslanič v Pekingu Bjucov za poslanika v Atene. Petrogradski plemenitaški konvent sklenil je prosliti, da bi senat potrjeval bojarske maršale, ne pa generalni gubernatorji.

Da se snide tako imenovani vrhovni sovet za zatiranje revolucionarnega gibanja je že sklenjena stvar. Prvo sejo bodo imel 26. februarja, to je po naše 10. marca, in car bode osebno udeleževal se posvetovanju. Člani tega soveta bodo mej drugimi žandarmijski šef Orševskij, načelnik carske Ohrane, Čerevin, šef državne policije Pleve, minister notranjih zadev, grof Tolstoj, minister pravosodja, Nabokov, minister narodne prosvete, Deljanov, Višji prokurator svete sinode Pobedonošev.

Pruski listi začeli so zopet napadati asilno pravo v Švici. Morda ti listi delajo to zato, da se prikupijo Rusiji, kajti mnogo russkih političnih zločincev živi v Švici, ali pa jih socijalni demokrati, ki so jo potegnili iz Nemčije, že vedno vznemirujejo. Dobro odgovarja na take napade „Neue Zürcher Zeitung“, da v Švici puščajo ljudem svobodo govora, ne da bi sedel zraven kak policijski komisar, ki bi razpustil zborovanje, kakor hitro bi se začelo odkritosrčno govoriti. Ti odkritosrčni govorji pa potem preidejo v časopise. Vnajni politiki moral: bi hvaležni biti, da iz teh javnih izjav marsikaj izvedo, kar se jim na njih lastnih tleh odteza, naj še takov hujšaj in zasledujejo. Ako se zahteva, da se izroči kak hudodelec, tedaj preišče zvezno sodišče stvar z ozirom na pogodb, ki ne dopuščajo izročitve političnih zločincov. Drugače je, kadar gre koga proggnati. To pa sklene zvezni sovet sam, ne da bi poslušal od zunaj kakih ukazov, ako je le k temu dovolj povoda.

Francoska vlada misli se odločno upreti, da bi se letos povišale učiteljske plače. Finančni minister Firard bode zbornici predložil eksposé o finančnem položaju in skušal dokazati, da ni mož dovoliti nikakih novih stroškov. Ferry bode pa, če bode treba, stavil kabinetno vprašanje. — Kakor je Fricou izjavil se proti Tempovemu poročevalcu stoje francoske zadeve v Kitaji jako dobro, Coubet bi že bil lahko vzel Bac-Ninh pa ni hotel sovražniku zapreti ovratnega poto. Kitajci imajo neki samo 15000 dobrih vojakov, vsi drugi bi se ne mogli ustavljati sovražniku. Bac-Ninh se bode udal, kakor se je Sontay. V Tonkingu je prebivalstvo samo ponudilo 14000 mož Francozom. Uprava se pa ne bo dala uravnati brez podpore domačincev; kajti treba je varovati finančne sile dežele, ki je po vojski jako obožala.

V angleškej spodnej zbornici je pri adresnej debati, Stanhope opozoril zbornico na to, da je Rusija si prisvojila Merv, kar ne more zboljšati razmer mej Rusijo in Anglijo. Na to je odgovoril

— Že mora tako biti, knez. Pa usedi se in poslušaj dalje, drugi pot je Ivan Vasiljevič, ko se je napil (oh, gnusno je to misliti), začel s svojimi ljubimci našemljen plesati. Navzoč je bil tudi bojar knez Mihael Repnin. Ta je zaplakal od bruskosti. Car je ukazal tudi njemu nadeti masko.

— Ne, — rekel je on, — jaz nečem onečasti bojarskega stanu, in razteptal je masko z nogami. Pet dni pozneje ubili so ga na carsko povelje v cerkv.

— Bojar! To je božja kazen!

— Naj se zgodi nad nami njegova sveta volja, knez. Pa poslušaj dalje: Kaznim ni bilo konca. Slednji dan tekla je kri na moriči, v ječah in v samostanah. Ni ga bilo dne, da ne bi bili lovili bojarskih hlapcev in vodili jih v ječe. Mnogi so se spoznali krive in dolžili so bojarje. Te pa, ki neso hoteli pogubiti svoje duše in so zagovarjali bojarje, so usmrtili. Mnogo jih je trpelo zaradi pravice, mnogo jih je prejelo mučeniški venec, Nikita Romanovič! Včasih pa car pride k sebi, kesa se in moli, ter nazivlje sam sebe ubjalca in krvoloka. Pošilja darove raznim samostanom in ukazuje brati maše za pomorjene. Kesal se je Ivan Vasiljevič, pa ne dolgo, in kaj se je izmisli? Poslušaj, knez, Ko sem se prebudil neko jutro, vidim veliko zmešnjavo.

Sir Dilke, da on ne more nič povedati o kakoj skrivnej pogodbi mej Rusijo in Perzijo. Kar se pa tiče ruske akcije v Mervu sedaj vlada ne more nič gotovega povedati, ker mora še dobiti pojasnila iz Petrograda. Sicer pa on misli, da v tem oziru ne bode mej opozicijo in vlada nobenega razločka v načelih, katera imajo voditi angleško akcijo v tem oziru. Anglija pa ne more ravnodušna ostati proti temu, kar se godi v Afganistanu. Vladna politika je vedno gledala na to, da bode Afganistan kot angleška prednja straža vedno silen in nezavisen. In Anglija je v tem imela uspeh. Sedanji emir je silnejši, kakor kateri koli njegovih prednikov, on je pa tudi prijatelj Anglie. Anglia je na željo prebivalstva prevzela vlado v Quettahu in se tako utrdila na zapadnej indijskej meji.

Kakor poročajo novejše vesti, se je udal Torkar ustajnikom, in sicer ne zaradi pomanjkanja živeža, ampak ker se je jeden del egiptovske garnizije uprl in potegnil z ustaši. Sedaj angleškemu generalu Grahamu ne bode treba hoditi iz Suakima, kar je nameraval včeraj, da reši Torkar.

Dopisi.

Iz Zagreba 24. februarja. [Izv. dop.] Naš novi ban pričel je akcijo z imenovanjem septembira Dana Stankovića predstojnikom kr. vladnega oddela za notranje poslove, a sovetnika Aloiza Kleina upraviteljem kr. vladnega oddela za pravosodje. Službene „Narodne Novine“ že glorijsko pojo tako Stankoviću kakor Kleinu, nego to nema nobene vrednosti, ker bi ravno tako glorijsko popevale Žuviću in Miškatiću, ko bi kateri te dvojice prišel do vlade.

Dana Stanković je domač človek in sicer grško-iztočnega veroizpovedanja in njegovo imenovanje je koncesija saborskemu srbskemu klubu. Sicer je Stanković pošten mož in čist značaj tudi spreten in duhovit (najboljši stola ravnatelj v Zagrebu, zaradi česar ga naročito zagrebški kanoniki visoko cenijo), samo ima to pogreško, on je počasen delavec in brez vsake energije.

Klein je krščen žid, kakor se pripoveduje, in spada mej tiste činovnike, katere je morala naša vlada prevzeti iz razvojničene Krajine in katere bo morala hrvatska zemlja hraniti in vzdrževati do njihove smrti. Ti ljudje so bili stranom administrativni častniki, stranom sodbeni (avditori) in so ponajveč Čehi pa tudi Nemci, ter hrvatskega jezika ni nobeden popolnem zmožen. Navajeni nemščine, se nikakor ne morejo pohrvatiti, in bodo ostali še mnogo let križ za hrvatsko deželo, ker Nemec ostane Nemec, a kar je Čehov, so večinoma taki, ki so svojo česko narodnost že davnej zgubili, a hrvatske narodnosti si nečejo prilastiti, ter so potem še hujši nego pravi Nemci.

Če vzame človek Deželičev koledar v roke in čita imena najvišjih činovnikov, najde mej temi imeni množino takih le: Bayer, Klein, Göttlicher, Stengl, Schreiber, Werner, Strauss, Butterweck, Hofstätter, Löwenthal, Hauer itd., ali pa Boruvka, Zaviška, Rijaček, Lunaček, Hruba, Peharck, Bertal, Krass, Kostjal, Stepnička, Wawruška, Lucerna itd.

Dolgo časa bo treba, predno se bodo Hrvati tih imen znebili, ali pa, dok se bodo hrvatska uha priučila tih imen.

Kakor Osečka „Drau“ doznaje, namerava ban grof Khuen hrvatskim magnatom administrativne

Ulice so bile polne ljudij, ta je tekel v Kremelj, oni iz Kremuja. Vsi so govorili: „Car gre, pa ne vemo kam!“ Mene je kar mraz preletel! Oblekel sem se in usel na konja; z vseh strani hiteli so bojarji v Kremelj, ta na konji, oni peš, kakor prost človek, nikdo ni več mislil na svojo čast! Ko smo prišli do Iverskih vrat, vidimo, da se odpravljajo vojaki in narod se jim umika. Za vojaki pomikale so se sani, na njih sedel je car s carico in s carjevičem. Za carskimi sanmi peljalo se je več sanij, a na njih je bilo vse carsko premoženje, blagajnice, carska oprava, dvorniki, uradniki, vojaki in ljudje vseh vrst, — vsi so šli iz Kremuja. Mi smo hoteli k carskim sanem, pa nas neso pustili vojaki, govorili so: prepovedal je car! Pomikal se je vlak ob reki Moskvi in odrnil iz mesta.

Mi smo se vrnili v hiše, in dolgo smo čakali, ali se ne premisli car, ali se ne vrne? Pride nedelja, prišlo je najvišje pismo; pisal nam je car, da od velike žalosti v srci ne more več trpeti naših izdajskih nakan, zapustil bode svoje carstvo in šel kamor si bodi! Ko je prišla ta vest, začelo se je plakanje v Moskvi: zapustil naš je ljubi car! Kdo bo sedaj gospodaril nad nami?

Ne more se tajiti, da je bil strašen Ivan Vasiljevič, pa postavil ga nam je Bog sam za vladarja,

službe deliti; če se bo to uresničilo, potem bodo hrvatska uprava skoro tako dobra, kakor je magarska. Grofov in baronov imamo dosti na Hrvatskem, še več kakor vi na Kranjskem, a sicer bodo nekateri grofi, ki zdaj diurnirajo, jako veseli, ako do bodo boljše mesto na račun svojega plemstva.

Iz Materije 22. februarja. [Izv. dop.] Oglasil se je zopet dopisnik iz Materijske občine v št. 15 „Edinosti“ in res, kot „mož-beseda“ svoje nakopičeno gradivo razlil, svetu na občudovanje. Ampak pri tem opravilu zagazil je tako nizko, da mu ne moremo in nečemo slediti. Obramba proti napadom take vrste in take surovosti duha je — zaničevanje.

Čudimo se le, da, kakor dopisnik „Edinosti“ trdi, bližnji naši „narodni voditelji“ v Trstu so na razpolaganje takemu razposajenemu dopisniku in karakteristično je tudi, da sme slednji ponašati se s tem, da „narodni voditelji“ v Trstu ne sprejemajo naše obrambe; ako leti mislē, da poljubujemo roko, katera nas žali, tedaj so kratkovidni in to utegne njihovemu uplivu pri pametnih in poštenih ljudeh močno škodovati.

Uredništvu „Slovenskega Naroda“ so pa znane tukajšnje razmere že od časov, ko „Edinostni“ maturor še ni bil opasan z „uma svitlim mečem“ (!?) in ravno zato dalo je prostora dostojni obrambi; a znano nam je, da za strastno osobno polemiko, ker je pogubonosna narodni stvari, — nema prostora. Slovani v tužnej Istri pričakujejo rešitve na drugi način in od drugih osob, nego od strastnega dopisnika „Edinosti“ — bodi si on tudi pod zaščito „narodnih voditeljev v Trstu“. Ni ga še bilo onega dopisnika na svetu, ko so od njega napadane „narodne kukavice“ že stale na braniku naše narodnosti ter ni njegova zasluga, niti zasluga „narodnih voditeljev v Trstu“, da narodni naši nasprotniki naš okraj štejejo izgubljenim za njih na-kane — in tudi to je uredništvu „Slov. Naroda“ znano, zato pa dandanašnji molimo: Bog nas reši naših „priateljev“, neprijateljev se bomo že sami obranili.

Dopisniku „Edinosti“ še par besedij pred slovesom: „Zakotni pisač“ v Materiji v „velikej hiši“ je pisal in bode še pisal prav v svoji hiši, kakor mu vest, pamet in srce veleva; obogatel še ni pri tem; ljudje pa govorijo, da ona velika hiša je mati drugih mlajših, okolo nje stoječih hiš. Ta zakotni pisač sicer raje prime za plug nego za pero; toda za dopisniku „Edinosti“ posvetiti tja, kjer ga „že-lij“ mu ne bode žal peresa namočiti.

Zupančič.

Domače stvari.

— (K volitvam v trgovsko in obrtno zbornico.) Prijatej našemu listu, bivajoč na deželi, poslal nam je nemškutarko, njemu iz Ljubljane dospolano vabilo, v katerem se kot kandidatje priporočajo: Bürger Leopold, Kordin Josip, Mayer Emerich C., Treun Mathäus in Zenari Josef. Omenjeni rodoljub je temu vabilu dostavil: „Čudimo se predrnosti nemškutarjev, da se upajo naše narodne može nadlegovati s svojim talmi-zlatom, ki je pri nas prišlo ob vso veljavo. Čudimo se, da se taksi može drznejo usiljevati se pri volitvah, može, o

in po božej volji kaznuval nas je. Zbrali smo se in sklenili smo iti za carjem, prositi ga odpuščenja in plakati. Zvedeli smo, da se je ustavil car v Aleksandrovo slobodi, ta sloboda je kakih deset vrst od tod. Ko smo odmolili k Bogu, odpotovali smo. Ko smo od daleč zagledali slobodo, obstali smo, in zopet smo se priporočili Bogu; bali se nesmo, da bi nas pomorili, a da bi car nas ne pustil pred oči. Pa nič takega se ni zgodilo. Ko smo prišli k njemu, verjami mi, knez, da nesmo več poznali Ivana Vasiljeviča! Ta obraz ni bil več podoben njegovemu; lasje in brada so mu skoraj čisto izpali. Kaj se je zgodilo z njim, bil je podoben carju, in tudi ne! Govoril je dolgo z nami; očital nam je strašna izdajstva! našteval nam je krivde, ki jih storili nesmo, nazadnje je rekel, da na gorečo prošnjo pobožnih škofov in duhovnikov zopet prevzame vladarstvo, pa ne brez pogojev,

— In kake pogoje je stavil? — vprašal je Serebrjani.

— Zdaj vidiš, knez; minuli so trije tedni, prišel je Ivan Vasiljevič v Moskvo. Navstalo je veliko veselje; tako veselje, da še pri Kristusovem ustanjenju ni tacega. Poklical je nas in duhovenstvo na posvetovanje. Ko smo se zbrali, objavil nam je, da vsprijeme vladarstvo samo pod tem pogojem, da bo

katerih drugačega ne znamo, nego da slovenski kruh jedo, proti Slovencem rujejo in od slovenskih žuljev bogaté.“ Mož je v svojej svetej jezi prav pošteno govoril in prav veseli bi bili, da imamo v Ljubljani samo tako zavedne in odločne volilce.

— (Umrl) je preteklo soboto 23. t. m. v Celji g. Mihael Kmetič, bivši župan v Rudolfovem. Pred tednom dñij stoprav poročil se je z udovo gospo Valenčakovo, veleposestnico v Celji. Pokojnik bil je stotnik v pokoji. Rodom Belokranjec, dovršil je gimnazijo v Rudolfovem. Vsekdar, celo v aktivnem vojaškem stanu, kazal se je odločnega narodnjaka, bil pri vseh izredno prijubljen, in v obče mož v besede polnem pomenu. Kakor bode njegovim so-meščanom in bližnjim znancem žal, da so tako rano izgubili tako izvrstnega in krepkega možaka, tako tudi mi izražamo svojo žalost, da nam je smrt vzela tako vrlega sotrudnika na narodnem polju. Eila mu zemljica lahka!

— („Škrata“) izšla je danes četrti številka.

— (Veteranski ples) vrgel je društvenej bolnišnej blagajnici 140 gld. čistega dohodka. K temu lepemu uspehu pripomogli so znati darovi gg. dostojanstvenikov posebno g. deželnega glavarja grofa Thurna, v znesku 20 gld., predsednika hranilnice kranjske g. Dreota z 20 gld. i. dr.

— (Pod Golovcem) so preteklo soboto redarstveniki mestni preiskovali več hiš in našli, da so si tamnošnji prebivalci prilastili več mladih drevsec, katera je lastnik graščine Rakovnik g. Tomek z mnogim trudom in z obilnimi troški zasadil, da bi jedenkrat zarastele neprijetne goličave in rudeče mroge našega Golovca. Dobro je in umestno, da magistrat Ljubljanski strogo postopa v tej zadevi, sicer so vsi naporji za pogozdenje Golovca zaman, in ostal bode, kakor ga je krstil narod, v istini Golovec. — Nekaj let sem prepovedan je tudi jako prijubljeni „sport“, držati po snegu z Golovca navz dol, pri katerem početki se uničujejo mladi gozdni nasadi, a prepoved se kaj lahko pozabi in prekorači. A sedaj se bode tudi v tej zadevi strožje pazilo, in kdo bode nasproti ravnal, bode ostro kaznovan. Z veseljem pozdravljamo te naredbe magistrata Ljubljanskega, katere so tem potrebneje, ker prebivalstvo nema še toliko razuma, da bi samo čuvalo te nasade in spoštovalo tujo lastnino.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) zborovalo je 21. t. m. Navzočnih bilo je 14 udov in 2 gosta. Ko se prečita in odobri zapisnik zadnje seje, naznani predsednik dr. Schiffer pristop umirovjenega c. kr. nadštabnega zdravnika dra. Bock-a in poziv visoke c. kr. deželne vlade, da se letos otvori v Londonu higijenska razstava, ako se hoče udeležiti tudi društvo. Primarij dr. Dornig podeli knjižnici separatni iztisk „o gumazni bolezni trepalnic“. Prof. dr. Valenta poroča, da zboruje društvo avstrijskih zdravnikov letos v Brnu in da je odbor sklenil v zadevi zdravnikov zbornic sledič resolucijo po poslancu Lenz-u v državnem zboru objaviti: „Visoka vlada naj kakor hitro je mogoče predloži načrt zakona „zdravniških komor“ enquet-i, v katerej so zastopana vsa avstrijska društva zdravnikov, in na podlagi posvetovanja z zastopniki stavi predlog.“ Slednjič opominja dr. Valenta, da je skrajni

smel po svojej volji kaznovati svoje sovražnike in izdajalce, jemati jim premoženje in živiljenje, da ga ne bodo niti metropolit, a niti kake druge gospodske nadlegovale s prošnjami za pomiloščenje. Izbral si bodo, rekel je on zanesljivo stražo, in odbral si v svoje zasebno premoženje nekatera sela, mesta in predmestja in v Moskvi samej nekatere ulice. In te ulice, mesta in to stražo imenoval bodo opričino, vse drugo pa zemščino. A bojarji, metropoliti in gospodske ne smejo zahajati v to moje zasebno posestvo. Le s tem pogojem vzamem zopet vladanje v svoje roke! Od tistega dne začel je nabirati nove ljudi, pa le take, kateri neso plemenitega rodu, in ti so prisegli, da ne bodo jeli kruha in soli z bojarji. Oddal jim je vse hiše in premoženje, katero si je bil odločil za svojo domačo last, a stare lastnike pregnal je iz opričine, kakor živino. V istini, Nikita Romanovič, videl sem svojimi očmi, pa nesem mogel verjeti! In zdaj se prehajajo po vsej svetej Rusiji strašni, krvozeljni opričniški polki z metlami in pasjimi glavami; pa v istini ne pometajo izdaje, a rusko čast, ne grizejo carjevih sovražnikov, a verne sluge njegove, za nje ni nobenega sodišča, nobene odgovornosti.

(Dalje prih.)

čas pristopiti k društvu „penzijski zavod avstrijskih zdravnikov.“ Potem se preide k dnevnemu redu. Predsednik g. dr. Schiffer stavi predlog, naj se podeli ustanova Löschner-a 4 prosilcem, in sicer po 60, 50, 38, in 20 gold., kateri se jednoglasno vsprejme, kakor tudi predlog, naj se pomnoži ustanova za 500 gld. Na to sejo prestavljeni predlog dr. Vošnjaka, da se svota društvenega kapitala odda ustanovi Löschnera in dr. Kaplerja, da se kupi strokovna knjiga, ostaneta v manjšini. Po tej debati, katere so se udeležili sosebno dr. Keesbacher, Kapler, Dornig in Valenta, se vsprejme slednjič nasvet dr. Dorniga, naj se skrbi v prve vrsti, da se ohranijo društvu časopisi in knjige, katere ima sedaj, ker v tem oziru je mnogo „faules im Staate Dänemark“. Potem sledi predavanje. 1. Dr. V. Gregorič, asistent porodične klinike kaže dva jako interesantna in redka spaka (Missgeburt), tako zvane Sirene (vulgo „morske frajlice“), pri katerih sta obe nogi zraščeni, pri jednem do dveh tretjin, pri drugem pa celo do prstov, tako da so podobne konečnim ribjim plavutam. Oba sta brez spola. To jako zanimivo predavanje, bo v kratkem objavljen. 2. C. kr. okrajni zdravnik dr. Kapler imel je predavanje „alkohol za živež“. Predavanje prof. dr. Valente se preloži na prihodnjo sejo.

Dr. —i—.

— (S Štajerskega) se nam piše: Na Slovenskem se pri mnogih c. kr. poštnih postajah izključljivo le nemške tiskovine dobivajo. Naši gg. poslanci naj torej prilično budgetne debate g. trgovinskega ministra radi tega interpelujejo in zahtevajo, da naj se poštnim vodstvom strogo zaukaže, da se nemajmo pri razpošiljanji poštnih tiskovin na posamične zahteve nemškatarskih poštnih uradnikov celo nič ozirati, marveč na vse dvojezične pokrajine razpošljati jedino le dvojezične tiskovine.

— (K predlaganej prenaredbi odvetniškega reda.) Zopet od druge strani se nam piše: „V časopisih Pražkih čitamo, da so voditelji pravnikov na českem vseučilišči v Pragi, kakor je bil justičnega ministra predlog za prenaredbo §§. 2 in 7 v odvetniškem redu objavljen, se posvetovali ter sklenili, s peticijo obrniti se do državnega zabora, da naj bi se juristom na otežkočila njih bočnost na tak način. To peticijo se ima izročiti klubu českih državnih poslancev, ter priporočiti v podpiranje. Ob jednem se bode poskušalo, tudi drugih vseučilišč v Cislitaviji pravnike opozoriti v tem smislu. — Pričakovati je bilo tacih odporov v mladih pravnih krogih proti takim prenaredbam odvetniškega reda! Že po sedanjem zakonu preteče cela večnost, predno se odvetniški kandidat sme postaviti na lastne noge, a odslej ima se tej sedemletnej učenosti pridejati še osmo leto odvetniške prakse! In kar je najhujše, sodna praksa, sodna tlaka, ki se jo je dosihob opravljalo jedno leto, kadar si boli pred odvetniško samostojnostjo, le-ta bode odslej dolga dve celi leti, in ti dve leti bode „ob zraku in vodi“ dostati takoj po dovršenih študijah! Lepa bodočnost obeta advokaturskim kandidatom in marsikedo bode dal slovo željam po odvetniškem kruhu, — to se bode res doseglo s takimi prenaredbami! Ali kurijozum bo že to, da odvetniški kandidat celih sedem let po dovršenej osmej šoli do nobenega stanovskega zaslužka prišel ne bo, ker mu to zakon prepoveduje! Po tem takem ostanejo duri v odvetniški raj odslej naprej odprte samo bogatinom, ker izpremembe so konečno, to umejo advokatje sami, take, da jih manj imoviti prenašati ne morejo. Umevno je teda gibanje meje slušatelji prava zbog nakanjenih izpremememb. Kako se bode državna zbornica vedla nasproti dr. Pražákovemu predlogu, radovedni smo tudi mi. Gotovo je, da razlogi, ki jih navaja vladna predloga, izdelana osobito na podlagi poročil odvetniške kamore niže-avstrijske, da ti razlogi, ki jih je pač uvaževati za Niže-Avstrijsko, ne bodo vsi merodajni mogli biti tudi za poslance drugih dežel! Zlasti poslanci, izbrani od slovenskega naroda, bodo pomisili, da so sinovi tega naroda ubožni, in da jim ne gre zapirati potov do stanja nezavisnega, katero je nam v naših rezmerah toliko važno in potrebno!

Slovenec se itak ne oglaša veliko za stan odvetniški, ker že po sedanjem, veljavnem odvetniškem redu je tako težko zmagovali gmotne zapreke in trud, predno se pride do zaželenjene konca. Posiham, če bi se odobril nakanjeni zakon, bode odvetnikov domačinov še manj, odvisnih Slovenec več. Slovenski državni poslanci bodo torej imeli preudariti marsikatero stran naših razmer,

predno se odločijo za zakon — nižjeavstrijskih odvetnikov, katerim je pač „numerus clausus“ želja vseh želj, kateri ves svet presojojo samo s svojega tesnega Dunajskega stališča. Priporoča se našim poslancem, da pazno prečitajo zadnjo številko „Südsteirische Post,“ v katerej g. dr. J. S. poznat kot izvrsten odvetnik, kako odločno pobija nameravani zakon.

— (Ukrazen konj z vozom.) V jednej zadnjih številk smo povedali da je konj z vozom preminul, danes pa priobčimo podrobnosti te dogodbe. Mladi fant ki je prišel iz Hrušice v Ljubljano, pustil je konja in voz na cesti, sam pa šel na frakelj „ta kratkega“. Mej tem sta se pa dva druga pobačina iz Hrušice pod Ljubljano, dva brata, starejši 12 let, mlajši komaj 6 let star polasti konja in voza ter vozila po mestu. Pridruži se njima še 12 letni Ljubljanski potepin, ki je potem vodstvo ekspedicije prevzel. Namenili so jo proti Trstu, ali pri mitnici je bilo treba mitnino plačati, katere pa nobeden imel ni. Torej so obrnili in vozili mimo Kolizeja na Celovško cesto, in po tej cesti naprej do blizu Idrije, od koder so jih pretečeni petek vse skupaj nazaj prinali. Konju se je hudo godila na tem potu, kajti do smrti prestradanega izročili so ga gospodinji. Fantičev dva sta prišla pred sodnijo, najmlajši pa je še premlad. Fant iz Hrušice je bister dečko, prijaznega pogleda in zgovoren, Ljubljanski potepin pa pravi prototip prihodnjega hudodelnika. Nič manj prestradani kakor konj, so bili tudi dečaki, ki so bili tako razcapani, da se je čuditi, da jih ni bilo vseh konec pretečene mrzle dni. Ona dva, ki ste prišla pred sodnijo, bila sta kar vesela, ko sta bila obsojena v gorki zapor, in veselja so se jima lesketale oči, ko sta videla, da je stražnik in ključar za vsacega vzel tudi blebec kruha seboj. Namenjeni so bili sprideni fantiči v Trst, pogajali so se na potu že s Ciganji, a za 80 gld. neso hoteli dati voza in konja, kupčija se je razdrila in tako so jih žandarji dobili v roko. Kaj bode z tako mladostjo?

— („Narodni list“) Zadarski z dne 23. t. m. ima dopis iz Hercegovine, v katerem se zanikava vest polusužbenih novin, da bi se begunci iz Črnegore vračali. To so samo brumne želje in do pravega miru je še daleč. V karakteristiko tamoznjih razmer samo jeden slučaj. V nedeljo 10. dan t. m. prišlo je 60 ljudi Kovačevičeve kompanije v selo Dulič in odgnalo seboj 200 ovac.

— (V Boki Kotorski) prodajajo se zdaj kar cele vasi na javnej dražbi tako rekoč zastonj. Večina prebivalstva pobegnila je za ustanku na črnogorsko zemljo. Tjakaj ubežali so najprej možki, za njim pa ženske in deca. Ti ubežniki so z davki na dolgu, ker itak žive le ob milosti črnogorskoga kneza. Zaradi teh zaostankov je erar dal zemljišča na boben. Uradni list dalmatinski priobčuje cele vrste tacih dražeb. — Na ta način utegnilo bi se zamenjati prebivalstvo, na mesto budib Pastrovicov in drugih, nastopili bi novi naseljenci. V istini došli se oglasi iz Švabske in iz Italije. Švabi so že odpovedali, ker se jim je odsvetovalo in jim priporočalo, naj gredo rajši v Bosno in Hercegovino. Tedaj ostanejo kot kandidati za te skalnate kraje samo še Italijani. Naj pride, komur drag, to stoji, da treba mnogo poguma, naseliti se v krajih, katere so Bokezi ostavili.

— (Razpisano je mesto) okrajnega rancelnika s sedežem v Novi vasi, občina Bloke, okraj Lož. Letna nagrada 500 gld. Prošnje do konca marca t. l. na c. kr. okrajno glavarstvo v Logatci.

Razne vesti.

* (Olomuška nadškofija) ima vsega vkupe 1.690.751 duš, meji temi 1.616.593 katoličanov, 48.858 protestantov, 28.300 židov. Od te vseh biva v Avstriji 1.557.542, na Pruskem 133.209 duš. Število duhovnikov je 1198.

* (Na Cetinji) bode prostovoljno gledališko društvo Cetinske Čitalnice predstavljalo — „Maksima Črnojevića,“ znano žaloigro Laza Kostića. „Balhanska carica“ jih je navdušila k nadaljevanju predstav.

Tujiči:

dne 24. februarja.

Pri Slonu: Nastopil z Dunaja. — Rossi iz Trsta. — Sajovic iz Grada. — Müller iz Trsta. — Hetzel iz Sagrade. — Adelberg iz Plzna. — König iz Steinschönaua. — Fink z Dunaja.

Pri Maliči: Ferry z Dunaja. — Pichler iz Budimpešte. — Pressburger z Dunaja. — Hauf iz Kočevja. — Prokurator z Dunaja.

Loterijne srečke 23. februarja.

Na Dunaji: 90, 64, 12, 57, 6.
V Gradeči: 47, 24, 8, 76, 53.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. februarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	6	1
Ječmen	5	20
Oves	3	25
Ajda	5	53
Proso	5	71
Koruza	5	53
Leča	9	—
Grah	9	—
Fizol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	30
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špek frišen	—	64
" povojen,	—	74
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Teleće	—	64
Svinjsko	—	62
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	60
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	2	5
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
mehka,	4	50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močvina v mm.
23. febr.	7. zjutraj	736.43 mm.	— 3.4°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.89 mm.	+ 7.7°C	z. szs.	jas.	obl.
	9. zvečer	734.49 mm.	+ 5.8°C	z. szh.	dež.	snega.
24. febr.	7. zjutraj	734.54 mm.	+ 6.4°C	sl. zah.	obl.	7.70 mm.
	2. pop.	734.21 mm.	+ 10.8°C	sl. zah.	obl.	dež.
	9. zvečer	733.28 mm.	+ 6.4°C	sl. zah.	dež.	

Srednja temperatura oba dneva je znašala + 3.4° in + 7.9°, oziroma za 3.5° in 8.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 25. februarja t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna renta	79	gld.	60	kr.
Srebrna renta	80	—	65	—
Zlata renta	101	—	30	—
5% marenca renta	95	—	10	—
Akcije narodne banke	845	—	—	—
Kreditne akcije	306	—	26	—
London	121	—	45	—
S. ebro	—	—	—	—
Napol.	9	—	60 1/2	—
C. kr. cekini	—	—	71	—
Nemške marke	59	—	25	—
4% državne srečke iz 1. 1854	250	gld.	123	—
Državne srečke iz 1. 1864.	100	gld.	172	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	—	45	—
Ogrska zlata renta 6%	—	—	121	—
" papirna rents 5%	—	—	90	—
5% štajerske zemljišč. od. obig.	87	—	85	—
104	—	—	—	—

Dunava reg. srečke 5% . . . 100 gld. 117 gld. 35 kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . . 120 " 40 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice 106 " 60 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice 105 " 20 "
Kreditne srečke 100 gld. 173 " 25 "

Hiša

v sredi Št. Jarneja, na trgu in pri veliki cesti tik potoka, z gospodarskimi poslopiji vred, v popolnem doberem stancu, ter pripravna za vsakovrstno podjetje, sedaj se nahaja v njej prodajalnica, proda se iz proste roke po ugodni ceni. — Kdo želi to hišo kupiti, zve ceno in pogoj pri g. M. P., h. št. 14 v Št. Jarneji. (123—1)

Na plučah bolnim,

jetičnim i. t. d. priporoča se brezplačno izvrsten lek.

Na vprašanja odgovarja radovoljno (780—11).

Teodor Rössner v Lipskem.

5000 1 (788—18)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možno obleko, pošilja po pošttem povzetji, ostanek po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadal, se more zamenjati.

Berolin. ● IVAN HOFF, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaju. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občemu ostabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krv in nerednim opravilom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Zasluzni diplom međunarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpis:

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoff

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plučah, zastarel kašelj, katare, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživati. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Proti kašlu, hriпavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavlјivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlu, hriпavosti, zaslanjenju nepresegljivo. Zaradi mnogotek posnemanj naj se paži na višnjev ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). V višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoffova

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živcev. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzbujajoče zabranjeno. Zavoj 1/4 klg. po 1.80 gl., 90 in 60 kr.; zavoj 1/2 klg. 2.40 gl., 1.60 gl. in 1 gl.

Ustanovljeno leta 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovalcu pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu
IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svetniku,
dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverenov, Dunaj I., Tovarniška zaloge: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Graben-hof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost princ Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvetle cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princese Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsony, Baththyany, Rommer, nj. vzviš. fem. Filipović, grof Wurmbbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schröter, Schnitzler, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovnejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovi sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj vesel. (Samolastno izrečeno besed. zdravljeneh.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem kataru in kašiji; zaman so bili vsi leki, dokler nesem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popoln popravljeno. Vzprejmite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerskem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoda sladnih bonbonov po pošttem povzetji. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zato vas vnovič prosim, da pošljete s pošttem povzetjem in naslovom: "G. Ivan Guscallu v Brnu" 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoda sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. Dr. Josip Fröde, prakt. zdravnik.

Zahtevajo naj se samo prsti Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katera je po c. kr. trgovinskem sodišču na Avstrijskem in Ogerskem registrirana (slika izumiteljeva). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovi sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov moglo celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristi, silzo razsnjujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjev papir. Naj se izrečeno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658—20)

Glavno zaloge v Ljubljani ima: Peter Lassnigg, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: v Reki: Nic. Paračič, droguist; v Gorici: G. Christofoletti; v Mariboru: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v Ptuj: J. Kasimir, lekar; v Celji: J. Kupferschmidt, lekar; v Kranji: Fran Dolenc, trgovec.

Paris. | London. | Budimpešta. | Gradec. | Hamburg. | Frankobrod na M. | New-York.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Lastn